

Der er ikke — det er jeg vis paa — et eneste Sidestykke til en saadan Fremgangsmaade. Noget andet er, at man, naar Sagen er bleven behandlet, som den bør behandles, i Ministeriet, giver den ud til Husmandsforeningerne til Erklæring. Det vilde jeg maaske ogsaa have gjort. Men denne Anmodning, som er stilet til Landbrugsministeren, men som efter hele Forholdets naturlige Beskaffenhed er til Landbrugsministeriet, har ikke været journaliseret. Ministeriet som saadant kender ikke denne Sag til Trods for, at der foreligger Begæring om Undersøgelse af Forhold, som Ministeriet længe forinden har haft Opmærksomheden henvendt paa.

Zahle: Jeg tror ikke, der er et Sidestykke til en saadan Bureaukrat som den nuværende højtærede Landbrugsminister. Han kaldte det „at putte en Sag ud.“ Udtryksmaaden er for Resten ikke saa bureaukratisk som Holdningen. Dette er dog den eneste menneskelige naturlige og rimelige Maade at bære sig ad paa, naar et meget nervøst Menneske kommer med en lang Skrivelse, hvori han begærer Undersøgelse, og af hvilken Skrivelse det fremgaar, at den Undersøgelse egentlig skal rettes mod ham selv, at man i Stedet for øjeblikkelig at kapitelfæste alt dette, maaske til stor Skade for denne Mand og uden nogen Nytte i nogen som helst Henseende, sender dette Skrift til Erklæring i De samvirkende Husmandsforeningers Hovedbestyrelse, som er den eneste, der kan sige noget fornuftigt om, hvorvidt der er Anledning til at lave en Sag ud af dette eller ikke. At det var rigtigt at bære sig ad paa den Maade, fremgaar for øvrigt deraf, at der allerede i de nærmest følgende Dage kommer Brev om at faa det hele tilbage.

Landbrugsministeren (Anders Nielsen): Nervøs eller ikke nervøs, Forholdet er, at den Mand, der er sigtet for at have misbrugt sin Stilling i et Forhold, som Landbrugsministeriet har beskæftiget sig med i over et halvt Aar uden at kunne trænge til Bunds deri, kommer selv med en Begæring om at faa sit Forhold undersøgt, og der hævder jeg, at denne Begæring maa behandles som ethvert andet Aktstykke, der kræver ministeriel Behandling, den skal

ikke sendes ud i Byen til Husmandsforeningernes Bestyrelse, men den skal overgaa til Departementet, og Ministeren maa udbede sig Referat og Indstilling derom, thi det er ikke en privat Sag, om det ærede Medlem som Minister vil lade Karl Hansens Sag undersøge. Nej, det er en ministeriel Handling, en Embedshandling, og om den søger man Raad hos sit Departement og ikke hos Husmandsforeningens Bestyrelse. Til Belysning af Sagen kan man derefter gaa til Husmandsforeningens Bestyrelse; jeg vilde muligvis have gjort dette.

Formanden: Jeg vil henstille, om man ikke af Hensyn til det sene Tidspunkt vil finde det passende at afslutte dette Replikskifte.

Zahle: Jeg undersøgte netop, den Gang jeg fik det Skrift, om der af dette fremgik, at der var begaaet noget, som maatte være offentlig Paatale undergivet, thi i saa Fald maatte det paatales, men jeg kom til det Resultat, at noget saadant førtes der ikke Klage over, og derfor kunde Sagen forsvarligt behandles saaledes, som den blev behandlet. Men der førtes Klage over noget, som den højtærede Landbrugsminister til Trods for, at han havde været Minister før, ikke blev klar over. Men hvis vi skulle fortsætte denne Debat med de mange heftige Angreb paa Husmandsorganisationerne, vil jeg rette det Spørgsmaal til den nuværende Landbrugsminister: Mener den højtærede Landbrugsminister, at Landboforeningernes Administration staar meget over Husmandsforeningernes?

Landbrugsministeren (Anders Nielsen): Min Opmærksomhed skal være rettet baade paa Landboforeningernes og Husmandsforeningernes Administration af de de respektive Organisationer betroede Midler. Der har ikke for mig foreligget noget, der giver Anledning til at tro, at der i Landboforeningerne præsteres noget, som svarer til det, jeg har været Vidne til vedrørende de sjællandske Husmandsforeninger, og til det, vi i Dag have hørt oplæse af den ærede Ordfører.